

Aquesta tesi ofereix un recorregut conceptual sobre la representació mitjançant termografia infraroja, a través de la pràctica artística, en la qual es constata que la nova funció que li ha estat atorgada, ofereix la possibilitat de reproduir el món des de l'estètica de la calor; aportant una nova eina plàstica que permet expressar sentiments i idees, establir diàlegs i obtenir nous coneixements. La termografia infraroja ens aporta coneixement, ens mostra una part de la realitat, alguna cosa; un succés que està passant, relacionat amb l'espai i el temps. Fa visible la calor del nostre entorn, mostrant la seva aparença i com interactuem amb ell.

En el desenvolupament de la investigació s'han tingut en compte els processos que es produeixen des de la concepció de l'obra tèrmica i el propòsit que mou l'autor en la seva creació, als requisits tècnics i les condicions de la imatge que fan possible que es donin les circumstàncies per manifestar, exposar o transmetre un missatge; també les reaccions que pot suscitar en l'espectador l'observació d'aquesta imatge.

Explorar per conèixer el medi, la referència a signes plàstics, i les anàlisis realitzades; són les claus per definir com es configura aquest llenguatge i trobar pautes que es poden considerar patrons en la representació. S'ha estudiat la tècnica termogràfica i el ventall de possibilitats que ofereix respecte a la representació, per comprendre i entendre el comportament de la radiació infraroja i el de la càmera tèrmica i així, poder treure el màxim rendiment a les imatges. Conèixer com funciona la calor, proporciona dades per planificar les "sessions termogràfiques".

També s'analitza l'expressió visual, verificant l'existència d'elements gràfics en les imatges, i els seus canvis respecte al visible, assenyalant els més comuns i els més cridaners. Així mateix, es mostren els resultats derivats de l'observació de la nova visió de l'entorn, el temps i el lloc i la possibilitat d'expressar, comunicar i transmetre, vida i emoció.

En la representació humana, a més es repara en els atributs que fan possible la mimesi, l'expressió dels subjectes i el seu ésser intern.

Els descobriments, troballes i conclusions extretes són múltiples. Algunes tenen caràcter personal; altres són referents a l'obra i la representació, i pensem, que tots ells sentin les bases d'aquest recurs plàstic.